

หยุด เท่านั้นคือตัวสำเร็จ

หยุด เท่านั้นคือตัวสำเร็จ
สำเร็จหมดทั้งทางโลก ทางธรรม
ทางโลก เขาอยากไปไหน ๆ ไปเร็ว ๆ ก็ต้องขึ้น
รถไป ขึ้นเครื่องบินไป
แต่ทางธรรมต้อง “หยุด”
ถ้าไม่หยุด ไปไม่ได้ ยิ่งหยุดเท่าไร ก็ไปเร็วเท่านั้น
เหมือนเรื่ององคุลีมาล ที่หลวงพ่อบ้านเทศน์
องคุลีมาลจะวิ่งไปตัดนิ้วพระพุทธเจ้า เพื่อให้ได้
นิ้วครบ ๑,๐๐๐ นิ้ว จะได้เป็นเจ้าโลก วิ่งไปก็ร้องว่า
“สมณะหยุด สมณะหยุด”
พระพุทธเจ้าตรัสตอบว่า “สมณะหยุดแล้ว ท่าน
ยังไม่หยุด”
“หยุด” คำนั้นแหละ คือตัวสำเร็จ
หยุดตัวนี้แหละ คือ ใจท่านหยุดแล้ว ถ้าใจไม่
หยุดก็ไม่ถึงธรรม
ธรรมทุกอย่างมีอยู่ในตัวเรา จะถึงได้ต้องทำใจ
ให้หยุด ถ้าไม่หยุดก็ไม่ถึง
เพราะฉะนั้นเราต้องธรรมะ ก็ต้องทำใจหยุดให้ได้
เป็นเรื่องสำคัญ
พระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นธรรมาภิบาล ย่อแล้ว
เหลือ ๓ คือ บริสุทธิกาย บริสุทธิวาจา บริสุทธิใจ
ย่อลงมาแล้วเหลือ ๑ คือ “หยุด” คำเดียว
ทำใจหยุด กายก็บริสุทธิ วาจาก็บริสุทธิ ใจก็
บริสุทธิ เพราะฉะนั้นเราต้องทำนะ จะได้บุญมากก็ตอนนี้
แหละ
ทำอย่างที่ยายบอก ต้องแบ่งเวลาให้เป็น
เวลานั่งธรรมะแล้ว ก็อย่าไปคิดเรื่องอะไรทั้งนั้น
คิดเอาธรรมะอย่างเดียว ไม่ถอยหลังกลับ
ถือเข็มทิศของเราให้ดีขึ้นนะ

๑ มีนาคม ๒๕๖๔

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย